

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 23.7.2024
COM(2024) 316 final

2024/0187 (CNS)

Predlog

UREDBA SVETA

**o okrepitvi varnosti osebnih izkaznic državljanov Unije in dokumentov za prebivanje,
izdanih državljanom Unije in njihovim družinskim članom, ki uresničujejo svojo
pravico do prostega gibanja**

(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Komisija je 17. aprila 2018 sprejela predlog Uredbe o okrepitvi varnosti osebnih izkaznic državljanov Unije in dokumentov za prebivanje, izdanih državljanom Unije in njihovim družinskim članom, ki uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja¹. Komisija je predlagala, naj Parlament in Svet uredbo sprejmeta na podlagi člena 21(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Na podlagi navedenega predloga sta Parlament in Svet 20. junija 2019 sprejela Uredbo (EU) 2019/1157², ki se uporablja od 2. avgusta 2021.

Sodišče je v zadevi Landeshauptstadt Wiesbaden³ razsodilo, da je Uredba (EU) 2019/1157 neveljavna, ker je bila napačno sprejeta na podlagi člena 21(2) PDEU in po rednem zakonodajnem postopku. Po mnenju Sodišča Uredba (EU) 2019/1157 spada med akte, ki spadajo na specifično področje uporabe člena 77(3) PDEU, ki določa posebni zakonodajni postopek, zlasti pa zahteva soglasje v Svetu.

Sodišče je Uredbo (EU) 2019/1157 sicer razglasilo za neveljavno, vendar je razsodilo, da „je treba učinke te uredbe ohraniti, dokler v razumnem roku, ki ne sme biti daljši od dveh let od 1. januarja leta, ki sledi datumu razglasitve te sodbe, ne začne veljati nova uredba, ki bo temeljila na členu 77(3) PDEU in s katero bo nadomeščena prvonavedena uredba“.

Namen tega predloga je začeti postopek za novo uredbo o krepitvi varnosti osebnih izkaznic državljanov Unije in dokumentov za prebivanje, izdanih državljanom Unije in njihovim družinskim članom, ki uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja, sprejeto na ustrezni pravni podlagi, in sicer na podlagi člena 77(3) PDEU.

Ta predlog v bistvu povzema besedilo Uredbe (EU) 2019/1157, kot sta jo sprejela Parlament in Svet. Sodišče je zlasti razsodilo, da omejitve pravice do spoštovanja zasebnega življenja in pravice do varstva osebnih podatkov iz členov 7 oziroma 8 Listine, ki izhajajo iz obveznosti vključitve dveh prstnih odtisov v pomnilniški medij osebnih izkaznic, niso v nasprotju z načelom sorazmernosti⁴.

Komisija kljub temu meni, da je primerno besedilo prilagoditi v nekaterih manj pomembnih vidikih. Te prilagoditve so pojasnjene v oddelku „Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga“.

• Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike

Unija svojim državljanom nudi območje svobode, varnosti in pravice brez notranjih meja, na katerem je v povezavi z ustreznimi ukrepi glede upravljanja zunanjih meja, azila, priseljevanja ter glede preprečevanja kriminala in terorizma ter boja proti njima zagotovljeno prosto gibanje oseb. Številni varnostni ukrepi Unije so odvisni od varnih potnih listin in

---

¹ [COM\(2018\) 212 final](#).

² Uredba (EU) 2019/1157 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o okrepitvi varnosti osebnih izkaznic državljanov Unije in dokumentov za prebivanje, izdanih državljanom Unije in njihovim družinskim članom, ki uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja (UL L 188, 12.7.2019, str. 67, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1157/oj>).

³ Sodba z dne 21. marca 2024, Landeshauptstadt Wiesbaden, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251.

⁴ Sodba z dne 21. marca 2024, Landeshauptstadt Wiesbaden, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, točka 124.

dokumentov za prebivanje. To na primer velja za sistematična preverjanja v Schengenskem informacijskem sistemu, ki so določena v zakoniku o schengenskih mejah⁵.

V skladu s členom 77(1) PDEU in kot je navedlo Sodišče v sodbi Landeshauptstadt Wiesbaden⁶ Unija oblikuje politiko, da bi zagotovila, da se ne izvaja kontrola oseb pri prehajanju notranjih meja, ne glede na državljanstvo, ter da bi se izvajala kontrola oseb in učinkovit nadzor pri prehajanju zunanjih meja in da bi se postopno uvedel integriran sistem upravljanja teh meja. Določbe, ki se nanašajo na potne liste, osebne izkaznice, dovoljenja za prebivanje ali druge take listine, so sestavni del take politike Unije. Dokumenti, zajeti s predlagano uredbo, državljanom Unije med drugim omogočajo, da potrdijo, da imajo pravico do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic iz člena 20(2)(a) PDEU, in tako to pravico uveljavljajo.

V Direktivi 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁷ so določeni pogoji za uveljavljanje pravice do prostega gibanja in prebivanja (začasnega in stalnega) v Uniji za državljane Unije in njihove družinske člane. Navedena direktiva določa, da lahko državljani Unije in njihovi družinski člani z veljavno osebno izkaznico ali potnim listom vstopijo v drugo državo članico in tam prebivajo ter zaprosijo za ustrezen dokument za prebivanje. Vendar pa Direktiva 2004/38/ES ne ureja oblike in standardov osebnih izkaznic, ki se uporabljajo za vstop v države članice Unije ali odhod iz njih. Prav tako ne določa posebnih standardov za dokumente za prebivanje, izdane državljanom Unije in njihovim družinskim članom, razen naziva dokumenta.

Ta predlog je s tem, ko ohranja varnostne standarde, ki so bili uvedeni z Uredbo (EU) 2019/1157 in se uporabljajo za osebne izkaznice, ki jih države članice izdajo svojim državljanom, ter za dokumente za prebivanje, ki jih države članice izdajo državljanom Unije in njihovim družinskim članom pri uveljavljanju njihove pravice do prostega gibanja, v celoti skladen z zgoraj opisanimi obstoječimi ukrepi politike.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Kot je Sodišče navedlo v sodbi Landeshauptstadt Wiesbaden⁸, člen 77(3) PDEU Uniji podeljuje pristojnost za sprejetje določb o potnih listih, osebnih izkaznicah, dovoljenjih za prebivanje ali drugih takih listinah, katerih namen je olajšati uresničevanje pravice do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, zagotovljene s členom 20(2)(a) PDEU. Sodišče je razsodilo, da iz cilja in glavnih sestavnih delov Uredbe (EU) 2019/1157 – okrepiti varnostne standarde, ki se uporabljajo za osebne izkaznice in dokumente za prebivanje, ter določiti zahteve, zlasti glede varnosti, ki jih morajo taki dokumenti izpolnjevati – izhaja, da navedena uredba spada med akte, ki spadajo na specifično

---

⁵ Uredba (EU) 2017/458 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o spremembi Uredbe (EU) 2016/399 v zvezi z okrepljenim preverjanjem v ustreznih zbirkah podatkov na zunanjih mejah (UL L 74, 18.3.2017, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/458/oj>).

⁶ Sodba z dne 21. marca 2024, Landeshauptstadt Wiesbaden, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, točka 51.

⁷ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL L 158, 30.4.2004, str. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

⁸ Sodba z dne 21. marca 2024, Landeshauptstadt Wiesbaden, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, točka 54.

področje uporabe člena 77(3) PDEU⁹. Za ta predlog, ki povzema Uredbo (EU) 2019/1157, velja enako, z izjemo omejenih prilagoditev, ki ne vplivajo na njegov namen in glavne sestavine.

Člen 77(3) PDEU določa posebni zakonodajni postopek. Pri sprejemanju ukrepov v skladu s členom 77(3) PDEU Svet odloča soglasno po posvetovanju s Parlamentom.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Evropska unija je zavezana k zagotavljanju prostega gibanja oseb na območju svobode, varnosti in pravice. Varne osebne izkaznice in dokumenti za prebivanje so bistveni elementi za zagotovitev zaupanja, potrebnega za prosto gibanje znotraj navedenega območja.

Brez skupnega standarda na ravni Unije je verjetno, da se bodo ponovno pojavile ovire za prosto gibanje, ki so posledica težav pri sprejemanju nekaterih dokumentov, ugotovljenih pred sprejetjem Uredbe (EU) 2019/1157¹⁰. Enako velja za predhodno ugotovljene varnostne vrzeli, ki so posledica premalo varnih dokumentov. Brez ukrepanja na ravni Unije bi nastale tudi bolj praktične težave za državljane Unije, nacionalne organe in podjetja v kontekstu, v katerem državljani živijo in potujejo znotraj Unije. Jasno je, da je za reševanje takih sistemskih težav prek ohranjanja visoke ravni varnosti nacionalnih osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje potrebno nadaljnje ukrepanje na ravni Unije.

Ciljev pobude za preprečitev ponovnega pojava takih težav ni mogoče doseči na nacionalni ravni. Dokumenti, zajeti s tem predlogom, imajo zaradi svoje povezave z uresničevanjem pravice do prostega gibanja na območju svobode, varnosti in pravice sami po sebi evropsko razsežnost. Države članice so s sprejetjem Uredbe (EU) 2019/1157 že potrdile potrebo po ukrepanju na ravni Unije.

Državam članicam zaradi uredbe ne bi bilo treba izdajati dokumentov, ki jih trenutno ne izdajajo.

- **Sorazmernost**

Ukrepanje Unije lahko še naprej prinaša nadaljnjo znatno dodano vrednost pri reševanju zgoraj opisanih izzivov. Državljanje Unije se srečujejo z ovirami pri uveljavljanju svojih pravic, če ne morejo biti prepričani, da bodo njihovi dokumenti zanesljivo sprejeti zunaj njihovih držav članic izdaje.

Trenutni varnostni izzivi izkazujejo neločljivo povezanost prostega gibanja oseb znotraj Unije in robustnega upravljanja zunanjih meja. Kolikor se osebne izkaznice lahko uporabljajo za prehod zunanjih meja, bi bili ukrepi za izboljšanje varnosti in upravljanja zunanjih meja, kot je sistematično preverjanje podatkov vseh oseb, ki prehajajo zunanje meje, vključno z državljani Unije, v podatkovnih zbirkah, oslabljeni, če bi se varnostni standardi za osebne izkaznice poslabšali. Na splošno bodo minimalni standardi za informacije, ki se zagotavljajo na dokumentih, ki jih zajema ta predlog, in za varnostne značilnosti, skupne vsem državam članicam, ki jih izdajajo, olajšali uresničevanje prostega gibanja in izboljšali varnost v Uniji in na njenih mejah.

Popolna harmonizacija zasnove osebnih izkaznic ni upravičena, tako da se predlaga sorazmeren ukrep za zagotovitev minimalnih standardov za dokumente. To vključuje obvezno uporabo prstnih odtisov, ki so zanesljivo in učinkovito sredstvo za zanesljivo ugotavljanje identitete osebe ter sorazmeren ukrep glede na cilje olajšanja uresničevanja pravice do

---

⁹ Sodba z dne 21. marca 2024, Landeshauptstadt Wiesbaden, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, točke 59 do 61.

¹⁰ Za podrobnejši opis stanja pred sprejetjem Uredbe (EU) 2019/1157 glej [SWD\(2018\) 110 final](#).

prostega gibanja in prebivanja, boja proti izdelavi goljufivih osebnih izkaznic in kraji identitete ter zagotavljanja interoperabilnosti sistemov za preverjanje identifikacijskih dokumentov¹¹.

Za dovoljenja za prebivanje, ki se izdajo družinskim članom državljanov tretjih držav, se predlaga nadaljnja uporaba enake oblike, kakor je že bilo dogovorjeno na ravni Unije, kar zadeva dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav.

- **Izbira instrumenta**

Uredba je edini pravni instrument, ki zagotavlja neposredno in enotno uporabo prava Unije v vseh državah članicah. Na področju, kjer so se pred tem razlike izkazale za škodljive za prosto gibanje in varnost, bo uredba zagotovila ohranjanje zelenega poenotenja.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Ocena učinka**

Pri pripravi tega predloga ocena učinka ni bila opravljena, saj predlog v bistvu povzema besedilo Uredbe (EU) 2019/1157, ki je temeljilo na predlogu¹², ki mu je bila priložena ocena učinka¹³. Tako se ne pričakuje, da bo ta predlog privedel do novih učinkov. Poleg tega so v tem predlogu upoštevane izkušnje, pridobljene s poročilom o izvajanju, ki je bilo sprejeto 20. septembra 2023¹⁴. Ker od začetka uporabe Uredbe (EU) 2019/1157 niso minila niti tri leta, ni bilo opravljeno nobeno ocenjevanje.

- **Temeljne pravice**

Ta predlog ima pozitivne učinke na temeljno pravico državljanov Unije do prostega gibanja in prebivanja v skladu s členom 45 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), saj obravnava težave pri priznavanju ter nezadostno varnost osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje.

Ta predlog vključuje obdelavo osebnih podatkov, vključno z biometričnimi podatki, in sicer podobo obraza in dvema prstnima odtisoma. Obdelava osebnih podatkov posameznikov, vključno z njihovim zbiranjem, uporabo in dostopom do njih, vpliva na pravico do zasebnosti in pravico do varstva osebnih podatkov, določeni v členih 7 oziroma 8 Listine.

Obveznost vključitve dveh prstnih odtisov v pomnilniški medij osebnih izkaznic in dovoljenj za prebivanje ter obveznost zbiranja in začasnega shranjevanja takih biometričnih podatkov za namene izdelave dokumentov namreč pomenita omejitev tako pravice do spoštovanja zasebnega življenja kot tudi pravice do varstva osebnih podatkov¹⁵.

Omejitve teh pravic morajo biti določene z zakonom in morajo spoštovati bistveno vsebino teh pravic. Poleg tega so v skladu z načelom sorazmernosti take omejitve dovoljene samo, če

---

¹¹ Glej sodbo z dne 21. marca 2024, Landeshauptstadt Wiesbaden, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251.

¹² [COM\(2018\) 212 final](#).

¹³ [SWD\(2018\) 110 final](#).

¹⁴ Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru v skladu s členom 13(1) Uredbe (EU) 2019/1157 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o okrepitvi varnosti osebnih izkaznic državljanov Unije in dokumentov za prebivanje, izdanih državljanom Unije in njihovim družinskim članom, ki uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja ([COM\(2023\) 538 final](#)).

¹⁵ Sodba z dne 21. marca 2024, Landeshauptstadt Wiesbaden, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, točki 73 in 74.

so potrebne in če dejansko ustrezajo ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija, ali če so potrebne zaradi zaščite pravic drugih¹⁶.

Omejitve, pa tudi pogoji za uporabo in področje uporabe teh omejitev, bodo opredeljene v uredbi. Sodišče je razsodilo, da omejitev, ki jo pomeni obveznost vključitve dveh prstnih odtisov v pomnilniški medij, ne posega v bistveno vsebino temeljnih pravic iz členov 7 in 8 Listine, saj informacije, pridobljene s prstnimi odtisi, same po sebi ne omogočajo vpogleda v zasebno in družinsko življenje posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki¹⁷.

Kot je poudarilo Sodišče, sta specifična cilja, ki se uresničujeta z Uredbo, in sicer boj proti zlorabi dokumentov in interoperabilnost sistemov za preverjanje identifikacijskih dokumentov, cilja v splošnem interesu, ki ju priznava Unija. Poleg tega je Sodišče ugotovilo, da je vključitev dveh celotnih prstnih odtisov primerna za uresničitev navedenih ciljev v splošnem interesu¹⁸. Kar zadeva potrebo po vključitvi prstnih odtisov, je Sodišče menilo, da se zdi, da se z omejitvami temeljnih pravic, zagotovljenih s členoma 7 in 8 Listine, ki izhajajo iz obveznosti vključitve dveh celotnih prstnih odtisov v pomnilniški medij, očitno spoštujejo meje tega, kar je nujno potrebno¹⁹.

Nazadnje je Sodišče še menilo, da resnost omejitev, ki izhajajo iz vključitve dveh prstnih odtisov, ob upoštevanju narave zadevnih podatkov, narave dejanj obdelave, in pravil zanje ter predvidenih zaščitnih mehanizmov očitno ni taka, da bi bila nesorazmerna glede na pomembnost različnih ciljev te uredbe. Tako je treba za tak ukrep šteti, da temelji na uravnoteženju teh ciljev na eni strani in zadevnih temeljnih pravic na drugi. Zato je Sodišče v sodbi *Landeshauptstadt Wiesbaden* ugotovilo, da omejitve uresničevanja pravic, zagotovljenih s členoma 7 in 8 Listine, niso v nasprotju z načelom sorazmernosti²⁰.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun Unije.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Komisija bo za zagotovitev učinkovitega izvajanja predvidenih ukrepov in spremljanja njihovih rezultatov še naprej tesno sodelovala z zadevnimi deležniki iz nacionalnih organov in agencij Unije, kot je Evropska agencija za mejno in obalno stražo.

Komisija bo sprejela program za spremljanje izločkov, rezultatov in učinkov uredbe na podlagi programa spremljanja, sprejetega v skladu z Uredbo (EU) 2019/1157²¹.

---

¹⁶ Sodba z dne 21. marca 2024, *Landeshauptstadt Wiesbaden*, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, točka 76.

¹⁷ Sodba z dne 21. marca 2024, *Landeshauptstadt Wiesbaden*, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, točki 80 in 81.

¹⁸ Glej v tem smislu sodbo z dne 17. oktobra 2013, *Schwarz*, C-291/12, ECLI:EU:C:2013:670, točke 36 do 38, sodbo z dne 3. oktobra 2019, *A in drugi*, C-70/18, ECLI:EU:C:2019:823, točka 46 in navedena sodna praksa, ter sodbo z dne 21. marca 2024, *Landeshauptstadt Wiesbaden*, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, točke 87 do 89.

¹⁹ Sodba z dne 21. marca 2024, *Landeshauptstadt Wiesbaden*, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, točka 105.

²⁰ Sodba z dne 21. marca 2024, *Landeshauptstadt Wiesbaden*, C-61/22, ECLI:EU:C:2024:251, točki 123 in 124.

²¹ SWD(2021) 45 final.

Komisija bo šest let po datumu začetka uporabe uredbe ocenila uspešnost, učinkovitost, ustreznost, skladnost in dodano vrednost Unije nastalega pravnega okvira. Tako bo zagotovljenih dovolj podatkov za ocenjevanje.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Priloženi predlog v bistvu povzema Uredbo (EU) 2019/1157, kot sta jo sprejela Parlament in Svet. Vendar Komisija meni, da bi bilo treba besedilo navedene uredbe prilagoditi z naslednjih vidikov:

- Da bi se upoštevala sodba v zadevi Landeshauptstadt Wiesbaden, je pravna podlaga Uredbe člen 77(3) PDEU.
- V uvodnih izjavah uredbe so črtani sklici na dokumente politike, ki so bili sprejeti pred več leti.
- Črtano je izrecno sklicevanje v uvodnih izjavah na potno izkaznico, izdano na Irskem, saj Irska ne sodeluje pri sprejetju uredbe, razen če poda uradno obvestilo, da želi sodelovati pri njenem sprejetju in uporabi. V takem primeru se za potno izkaznico, izdano na Irskem, čeprav je potna listina, skladna z dokumentom 9303 Mednarodne organizacije civilnega letalstva o strojno berljivih potnih listinah, se pa na Irskem ne uporablja za namene identifikacije, zato ne bi smelo šteti, da spada na področje uporabe uredbe.
- V uvodnih izjavah Uredbe je dodano sklicevanje na dejstvo, da je Sodišče razsodilo, da je obvezna vključitev prstnih odtisov v pomnilniški medij združljiva s temeljnima pravicama do spoštovanja zasebnega življenja in varstva osebnih podatkov, kot sta zagotovljeni v členih 7 in 8 Listine.
- Uvodna izjava o postopnem opuščanju dokumentov, ki ne izpolnjujejo zahtev iz Uredbe, je prilagojena tako, da odraža dejstvo, da bi se morali roki iz Uredbe (EU) 2019/1157 še naprej uporabljati.
- Dodani sta uvodni izjavi, ki odražata zadevne možnosti izvzetja Irske in Danske.
- Opravljeno bo novo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov.
- Ker Komisija ni prejela obvestila v skladu s členom 5(3), točka (b), Uredbe (EU) 2019/1157, so sklici na taka obvestila črtani.
- V skladu s členom 8(2) Uredbe (EU) 2019/1157 so nekatera dovoljenja za prebivanje družinskih članov državljanov Unije, ki niso državljani države članice, prenehala veljati na dan prenehanja njihove veljavnosti ali do 3. avgusta 2023, kar nastopi prej. Ker je ta datum v preteklosti, je v uredbi zgolj navedeno, da taka dovoljenja za prebivanje niso več veljavna.
- V skladu s členom 11(6) Uredbe (EU) 2019/1157 lahko biometrične podatke, shranjene na pomnilniškem mediju osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje, in sicer podobo obraza in dva prstna odtisa imetnika, uporablja samo ustrezno pooblaščen osebje pristojnih nacionalnih organov in agencij Unije. Ker je na pomnilniškem mediju osebnih izkaznic elektronski podpis, je identifikacija imetnika s preverjanjem podatkov v pomnilniškem mediju zanesljivejša od vizualnega pregleda dokumenta, zlasti v primerih identifikacije na daljavo. Državljanji Unije bi tako morda želeli podatke na pomnilniškem mediju svoje osebne izkaznice, vključno s podobo obraza, uporabiti za identifikacijo pred zasebnimi subjekti, kot so banke ali letalski prevozniki. Besedilo določbe je zato prilagojeno tako, da samo glede prstnih odtisov določa, da lahko do njih dostopa izključno ustrezno pooblaščen osebje

pristojnih nacionalnih organov in agencij Unije. Vsekakor pa kriptografska zaščita nepooblaščenim osebam preprečuje dostop do prstnih odtisov na pomnilniškem mediju.

- Da bi zmanjšali obveznosti poročanja za organe držav članic, je črtana njihova obveznost, da vodijo seznam pristojnih organov, ki imajo dostop do biometričnih podatkov, shranjenih v pomnilniškem mediju, in da ga vsako leto sporočijo Komisiji.
- Da bi zmanjšali obveznosti poročanja za organe držav članic, so pravila o poročanju in ocenjevanju racionalizirana. Člen 13 Uredbe določa, da namesto ocenjevanja uredbe vsakih šest let Komisija šest let po začetku veljavnosti uredbe izvede eno samo oceno, osredotočeno na več elementov, ki spadajo na področje uporabe uredbe.
- Ker države članice že uporabljajo Uredbo (EU) 2019/1157, začetka uporabe te uredbe ni treba odložiti. Uredba bi se zato morala začeti uporabljati z začetkom njene veljavnosti.

Predlog

UREDBA SVETA

o okrepitvi varnosti osebnih izkaznic državljanov Unije in dokumentov za prebivanje, izdanih državljanom Unije in njihovim družinskim članom, ki uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja

(Besedilo velja za EGP)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 77(3) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta¹,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V Pogodbi o Evropski uniji (PEU) je izražena trdna odločenost, da se olajša prosto gibanje oseb in hkrati zagotovi varnost narodov Evrope z vzpostavitvijo območja svobode, varnosti in pravice v skladu z določbami PEU in Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).
- (2) Državljanstvo Unije vsakemu državljanu Unije daje pravico do prostega gibanja ob upoštevanju določenih omejitev in pogojev. To pravico uveljavlja Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES². Svobodo gibanja in prebivanja določa tudi člen 45 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina). Prosto gibanje pomeni pravico do vstopa v države članice in izstopa iz njih z veljavno osebno izkaznico ali potnim listom.
- (3) V skladu z Direktivo 2004/38/ES države članice svojim državljanom izdajajo osebne izkaznice ali potne liste in obnovijo njihovo veljavnost v skladu z nacionalno zakonodajo. Poleg tega navedena direktiva določa, da lahko države članice zahtevajo od državljanov Unije in njihovih družinskih članov, da se prijavijo pri ustreznih organih. Države članice morajo državljanom Unije pod pogoji, določenimi v tem členu, izdati potrdilo o prijavi. Poleg tega morajo države članice v skladu z navedeno direktivo izdati dovoljenja za prebivanje družinskim članom, ki niso državljani države

---

¹ UL C [...], [...], str. [...].

² Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL L 158, 30.4.2004, str. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

članice, in na podlagi vloge izdati dokumente, ki potrjujejo stalno prebivališče, in izdati dovoljenja za stalno prebivanje.

- (4) V Direktivi 2004/38/ES je določeno, da lahko države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zavrnitev, prenehanje ali preklic katere koli pravice, dodeljene z navedeno direktivo, v primeru zlorabe pravic ali prevare. Kot značilna primera prevare iz navedene direktive sta bila opredeljena ponarejanje dokumentov in lažno predstavljanje pomembnih dejstev v zvezi s pogoji za pravico do prebivanja.
- (5) Pred sprejetjem pravil na ravni Unije so obstajale precejšnje razlike med ravnmi varnosti nacionalnih osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje za državljane Unije in njihove družinske člane, ki prebivajo v drugi državi članici. Take razlike povečujejo tveganje ponarejanja in zlorabe dokumentov, državljanom pa povzročajo tudi praktične težave, ko želijo uresničevati pravico do prostega gibanja.
- (6) Za nesporno ugotovitev istovetnosti osebe je bistveno, da so potne listine in osebni dokumenti varni. Visoka raven varnosti dokumentov je pomembna za preprečevanje zlorab in groženj notranji varnosti, zlasti tistih, ki so povezane s terorizmom in čezmejnimi kriminalom. V preteklosti so bile premalo varne nacionalne osebne izkaznice med najpogostejše odkritimi lažnimi dokumenti, ki so se uporabljali za potovanja znotraj Unije.
- (7) Za preprečevanje zlorabe identitete bi morale države članice zagotoviti, da nacionalno pravo ustrezno kaznuje ponarejanje ali prenehanje identifikacijskih dokumentov in uporabo takih ponarejenih ali prenehanjenih identifikacijskih dokumentov.
- (8) Za izdajo pristnih in varnih osebnih izkaznic so potrebni zanesljiv postopek evidentiranja identitete in varni izvorni dokumenti, ki se uporabljajo kot dokazila pri vlogi. Komisija, države članice in ustrezne agencije Unije bi morale še naprej sodelovati in si prizadevati, da bodo izvorni dokumenti manj občutljivi za goljufije, saj je uporaba lažnih izvornih dokumentov vse pogostejša.
- (9) Ta uredba od držav članic ne zahteva uvedbe osebnih izkaznic ali dokumentov za prebivanje, kadar ti niso predvideni v nacionalnem pravu, niti ne vpliva na pristojnost držav članic, da na podlagi nacionalnega prava izdajajo druge dokumente za prebivanje, ki ne sodijo na področje uporabe prava Unije, na primer dovoljenja za prebivanje, izdana za vse osebe s stalnim prebivališčem na njihovem ozemlju, ne glede na njihovo državljanstvo. Poleg tega ta uredba ne vpliva na načelo, ki izhaja iz sodne prakse Sodišča, da se pravica do prostega gibanja in prebivanja lahko potrdi s katerimi koli dokaznimi sredstvi.
- (10) Ta uredba državam članicam ne preprečuje, da za namene ugotavljanja identitete nediskriminatorno sprejemajo druge dokumente, ki niso potne listine, na primer vozniška dovoljenja.
- (11) Identifikacijski dokumenti, izdani državljanom, katerih pravica do prostega gibanja je bila omejena v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom, ki izrecno navajajo, da jih ni mogoče uporabiti kot potne listine, se ne bi smeli šteti kot dokumenti, ki sodijo na področje uporabe te uredbe.
- (12) Potne listine, skladne z dokumentom 9303 Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO) o strojno berljivih potnih listinah (v nadaljnjem besedilu: dokument ICAO 9303), ki se v državah članicah, ki jih izdajo, ne uporabljajo za namene ugotavljanja istovetnosti, se ne bi smele obravnavati kot dokumenti, ki sodijo na področje uporabe te uredbe.

- (13) Ta uredba ne vpliva na uporabo osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje s funkcijo elektronske identifikacije s strani držav članic za druge namene, niti ne vpliva na pravila iz Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta³, ki določa vzajemno priznavanje elektronskih identifikacij po vsej Uniji pri dostopu do javnih storitev in državljanom, ki se selijo v drugo državo članico, pomaga s tem, ko zahteva vzajemno priznavanje sredstev elektronske identifikacije ob upoštevanju nekaterih pogojev. Izboljšane osebne izkaznice bi morale zagotoviti lažje ugotavljanje istovetnosti in prispevati k boljšemu dostopu do storitev.
- (14) Za ustrezno preverjanje osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje morajo države članice uporabljati pravilen naziv za vsako vrsto dokumenta, ki ga zajema ta uredba. Za olajšanje preverjanja dokumentov, ki jih zajema ta uredba, v drugih državah članicah bi moral biti naziv dokumenta naveden tudi v najmanj enem dodatnem uradnem jeziku Unije. Kadar države članice za osebne izkaznice že uporabljajo dobro uveljavljeno oznako, ki ni „osebna izkaznica“, bi morale imeti možnost, da jo uporabljajo še naprej v svojem uradnem jeziku ali jezikih. Vseeno pa v prihodnje ne bi smeli uvajati novih oznak.
- (15) Varnostne značilnosti so potrebne za preverjanje, ali je dokument verodostojen in za ugotavljanje identitete osebe. Vzpostavitev minimalnih varnostnih standardov in vključitev biometričnih podatkov v osebne izkaznice in dovoljenja za prebivanje za družinske člane, ki niso državljani države članice, sta pomembna koraka k večji varnosti njihove uporabe v Uniji. Vključitev takšnih biometričnih identifikatorjev bi morala omogočiti državljanom Unije, da v celoti izkoristijo svojo pravico do prostega gibanja.
- (16) Shranjevanje podobe obraza in dveh prstnih odtisov (v nadaljnjem besedilu: biometrični podatki) na osebnih izkaznicah in dovoljenjih za prebivanje, kot je že določeno za biometrične potne liste za državljane Unije in dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav, je primerna kombinacija za zanesljivo ugotavljanje istovetnosti in potrjevanja verodostojnosti z manjšim tveganjem goljufij, da bi povečali varnost osebnih izkaznic in dovoljenj za prebivanje. Kot je potrdilo Sodišče, je obvezna vključitev prstnih odtisov v pomnilniški medij združljiva s temeljnima pravicama do spoštovanja zasebnega življenja in varstva osebnih podatkov, kot sta zagotovljeni v členih 7 in 8 Listine.
- (17) Na splošno bi morale države članice pri preverjanju verodostojnosti dokumenta in identitete njegovega imetnika najprej preveriti podobo obraza, za nedvomno potrditev verodostojnosti dokumenta in identitete imetnika pa bi morale po potrebi preveriti tudi prstne odtise.
- (18) Države članice bi morale v primerih, ko se pri preverjanju biometričnih podatkov ne potrdi verodostojnost dokumenta ali identiteta imetnika, zagotoviti obvezno ročno preverjanje, ki ga opravi strokovno usposobljeno osebje.
- (19) Ta uredba ne zagotavlja pravne podlage za vzpostavitev ali vodenje zbirk podatkov na nacionalni ravni za shranjevanje biometričnih podatkov v državah članicah, kar je vprašanje nacionalnega prava, ki mora biti skladno s pravom Unije na področju varstva podatkov, tudi s tam določenimi zahtevami glede nujnosti in sorazmernosti. Ta

---

³ Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj>).

uredba tudi ne zagotavlja pravne podlage za vzpostavitev ali vodenje centralizirane zbirke podatkov na ravni Unije.

- (20) Biometrične identifikatorje bi bilo treba za namene preverjanja verodostojnosti dokumentov in identitete imetnika zbirati in shranjevati na pomnilniškem mediju osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje. Ker je na pomnilniškem mediju osebnih izkaznic elektronski podpis, je identifikacija imetnika prek pomnilniškega medija, v katerem so isti biografski podatki, kot so natisnjeni na dokumentu, zanesljivejša od vizualnega pregleda dokumenta. Državljanom Unije bi bilo zato treba omogočiti, da podatke, shranjene v pomnilniškem mediju njihove osebne izkaznice, uporabijo za identifikacijo pred zasebnimi subjekti. Vendar pa bi lahko prstne odtise, shranjene v pomnilniškem mediju, preverjalo le ustrezno pooblaščen osebje in le, kadar zakon zahteva predložitev dokumenta.
- (21) Biometrične podatke bi bilo treba za namene personalizacije osebnih izkaznic ali dokumentov za prebivanje shranjevati zelo varno in le do prevzema dokumenta, vsekakor pa največ 90 dni od datuma izdaje dokumenta. Po preteku tega obdobja bi bilo treba navedene biometrične podatke takoj izbrisati ali uničiti. To ne bi smelo vplivati na morebitno drugo obdelavo teh podatkov v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom na področju varstva podatkov.
- (22) Za namen te uredbe bi bilo treba upoštevati specifikacije dokumenta ICAO 9303, ki zagotavljajo globalno interoperabilnost, vključno v zvezi s strojno berljivostjo in uporabo vizualnega pregleda.
- (23) Države članice bi morale imeti možnost, da odločijo, ali bo na dokumentu, ki ga zajema ta uredba, tudi spol osebe. Kadar država članica na takšen dokument vključi spol osebe, bi morala uporabiti specifikacije iz dokumenta ICAO 9303, in sicer „F“, „M“ ali „X“ oziroma ustrezno začetnico v jeziku ali jezikih te države članice, kakor je ustrezno.
- (24) Na Komisijo bi bilo treba prenesti izvedbena pooblastila, da se po potrebi zagotovi ustrezno upoštevanje prihodnjih varnostnih standardov in tehničnih specifikacij, sprejetih v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1030/2002⁴, za osebne izkaznice in dovoljenja za prebivanje. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁵. V ta namen bi moral Komisiji pomagati odbor, ustanovljen s členom 6 Uredbe Sveta (ES) št. 1683/95⁶. Sprejeti izvedbeni akti bi lahko po potrebi ostali tajni, da se prepreči nevarnost prenarejanja in ponarejanja.
- (25) Države članice bi morale zagotoviti, da so vzpostavljeni ustrezni in učinkoviti postopki za zbiranje biometričnih identifikatorjev, ki so skladni s pravicami in načeli iz Listine, Konvencije Sveta Evrope o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah. Države članice bi morale zagotoviti, da je v celotnem postopku zbiranja otrokova korist na prvem mestu.

---

⁴ Uredba Sveta (ES) št. 1030/2002 z dne 13. junija 2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L 157, 15.6.2002, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1030/oj>).

⁵ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

⁶ Uredba Sveta (ES) št. 1683/95 z dne 29. maja 1995 o enotni obliki za vizume (UL L 164, 14.7.1995, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1995/1683/oj>).

Zato bi moralo biti usposobljeno osebje deležno ustreznega usposabljanja o otrokom primernih praksah za zbiranje biometričnih identifikatorjev.

- (26) Države članice bi morale v primeru težav pri zbiranju biometričnih identifikatorjev zagotoviti, da so vzpostavljeni ustrezni postopki za spoštovanje dostojanstva zadevnih oseb. Zato bi bilo treba upoštevati posebne vidike, povezane s spolom, in posebne potrebe otrok in ranljivih oseb.
- (27) Uvedba minimalnih varnostnih standardov in standardov glede oblike osebnih izkaznic bi morala državam članicam omogočiti zanašanje na verodostojnost teh dokumentov, kadar državljani Unije uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja. Uvedba strožjih varnostnih standardov bi morala javnim organom in zasebnim subjektom zagotoviti ustrezna jamstva, da bi se lahko zanesli na pristnost osebnih izkaznic, ko jih državljani Unije uporabljajo za namene ugotavljanja identitete.
- (28) Razpoznavni znak v obliki dvočrkovne kode za državo članico, ki je izdala dokument, natisnjene v negativu v modrem pravokotniku in obkrožene z dvanajstimi rumenimi zvezdami, omogoča lažji vizualni pregled dokumenta, zlasti kadar imetnik uresničuje pravico do prostega gibanja.
- (29) Medtem ko se ohrani možnost dodatnih nacionalnih značilnosti, bi morale države članice zagotoviti, da te značilnosti ne zmanjšujejo učinkovitosti skupnih varnostnih značilnosti in ne vplivajo negativno na čezmejno združljivost osebnih izkaznic, na primer na sposobnost, da osebne izkaznice lahko berejo stroji, ki jih uporabljajo države članice, ki jih niso izdale.
- (30) Uvedba varnostnih standardov v osebne izkaznice in dovoljenja za prebivanje za družinske člane, ki niso državljani države članice, ne bi smela povzročiti nesorazmernega zvišanja taks za državljane Unije ali državljane tretjih držav. Države članice bi morale to načelo upoštevati pri objavi javnih razpisov.
- (31) Države članice bi morale sprejeti vse potrebne ukrepe, da bi zagotovile, da bi se z biometričnimi podatki pravilno ugotovila identiteta osebe, ki ji je izdana osebna izkaznica. Zato bi morale preučiti možnost, da bi nacionalni organi, ki izdajajo osebne izkaznice, biometrične identifikatorje, zlasti podobo obraza, zbirali v obliki zapisa v živo.
- (32) Države članice bi si morale med seboj izmenjevati informacije, ki so potrebne za dostop do informacij na varnem pomnilniškem mediju ter za njihovo avtentikacijo in preverjanje. Formati, ki se uporabljajo za varen pomnilniški medij, bi morali biti interoperabilni, tudi kar zadeva avtomatizirane mejne prehode.
- (33) Direktiva 2004/38/ES določa, da se v primeru, kadar državljani Unije ali njihovi družinski člani, ki niso državljani države članice, nimajo potrebnih potnih listin, tem osebam zagotovijo vse razumne možnosti, da potrdijo ali dokažejo na druge načine, da zanje velja pravica do prostega gibanja. Ti načini lahko vključujejo identifikacijske dokumente, ki se začasno uporabljajo, in dovoljenja za prebivanje, izdana takim družinskim članom.
- (34) Ta uredba spoštuje obveznosti iz Listine in Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov. Zato se države članice spodbuja, da sodelujejo s Komisijo glede vključitve dodatnih značilnosti, s katerimi bi bila uporaba osebnih izkaznic za invalide, kot so slabovidne osebe, dostopnejša in bolj prijazna. Države članice preučijo uporabo rešitev, kot so mobilne registracijske naprave, za izdajo osebnih izkaznic osebam, ki se niso zmožne osebno zglasiti pri organih, pristojnih za izdajo osebnih izkaznic.

- (35) Dokumenti za prebivanje, izdani državljanom Unije, bi morali vsebovati določene informacije, da se zagotovi, da se kot takšni prepoznajo v vseh državah članicah. To bi moralo olajšati priznavanje uporabe pravice državljanov Unije do prostega gibanja in pravic, povezanih s to uporabo, vendar harmonizacija ne bi smela presežati tega, kar je potrebno za odpravo pomanjkljivosti obstoječih dokumentov. Države članice prosto izbirajo obliko, v kateri se ti dokumenti izdajo, in bi jih lahko izdale v obliki, ki je skladna s specifikacijami iz dokumenta ICAO 9303.
- (36) Kar zadeva dokumente za prebivanje, ki se izdajo družinskim članom, ki niso državljani države članice, je primerno uporabiti enako obliko in varnostne značilnosti, kot so določene v Uredbi (ES) št. 1030/2002, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2017/1954 Evropskega parlamenta in Sveta⁷. Poleg tega, da dokazujejo pravico do prebivanja, so na podlagi teh dokumentov imetniki, za katere sicer velja vizumska obveznost, izvzeti iz vizumske obveznosti, kadar spremljajo državljana Unije na ozemlju Unije ali se mu tam pridružijo.
- (37) Direktiva 2004/38/ES določa, da se dokumenti, izdani družinskim članom, ki niso državljani države članice, imenujejo „dovoljenje za prebivanje družinskega člana državljan Unije“. Dovoljenja za prebivanje družinskega člana državljan Unije bi morala zavoljo lažje identifikacije vsebovati standardizirani naslov in kodo.
- (38) Ob upoštevanju tako varnostnega tveganja kot stroškov za države članice bi bilo treba tiste osebne izkaznice in dovoljenja za prebivanje družinskih članov državljanov Unije, ki ne izpolnjujejo zahtev iz te uredbe, postopoma opustiti. Iz varnostnih razlogov je za dokumente, ki nimajo pomembnih varnostnih značilnosti ali ki niso strojno berljivi, potrebno krajše obdobje postopnega opuščanja.
- (39) V zvezi z osebnimi podatki, ki jih je treba obdelati v okviru uporabe te uredbe, se uporablja Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta⁸. Podrobneje je treba določiti zaščitne ukrepe, ki se uporabljajo za obdelane osebne podatke in zlasti za občutljive podatke, kot so biometrični identifikatorji. Posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, bi morali biti seznanjeni s tem, da je v njihovih dokumentih pomnilniški medij, ki vsebuje njihove biometrične podatke, vključno z njihovo brezstično dostopnostjo in z vsemi primeri, kadar se uporabljajo podatki z njihovih osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje. V vsakem primeru bi morali imeti posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, dostop do osebnih podatkov, obdelanih v njihovih osebnih izkaznicah in dokumentih za prebivanje, in imeti pravico, da zahtevajo popravke, tako da se jim izda nov dokument, kadar so ti podatki napačni ali nepopolni. Pomnilniški medij bi moral biti zelo varen, osebni podatki, ki so na njem shranjeni, pa bi morali biti učinkovito zaščiteni pred nepooblaščenim dostopom.
- (40) Države članice bi morale biti odgovorne za pravilno obdelavo biometričnih podatkov, od njihovega zbiranja do vključitve na zelo varen pomnilniški medij, v skladu z Uredbo (EU) 2016/679.

---

⁷ Uredba (EU) 2017/1954 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2017 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1030/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L 286, 1.11.2017, str. 9, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1954/oj>).

⁸ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

- (41) Države članice bi morale biti posebej previdne, kadar sodelujejo z zunanjim ponudnikom storitev. To sodelovanje ne bi smelo izključevati morebitne odgovornosti držav članic na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava za kršitve obveznosti v zvezi z osebni podatki.
- (42) V tej uredbi je treba določiti podlago za zbiranje in shranjevanje podatkov na pomnilniškem mediju osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje. Države članice bi morale imeti v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom in ob spoštovanju načel nujnosti in sorazmernosti možnost, da na pomnilniškem mediju hranijo druge podatke za elektronske storitve ali za druge namene v zvezi z osebno izkaznico ali dokumentom za prebivanje. Obdelava takšnih drugih podatkov, vključno z njihovim zbiranjem in nameni, za katere se lahko uporabljajo, bi morala biti dovoljena na podlagi nacionalnega prava ali prava Unije. Vsi nacionalni podatki bi morali biti fizično ali smiselno ločeni od biometričnih podatkov iz te uredbe in bi se morali obdelati v skladu z Uredbo (EU) 2016/679.
- (43) V skladu z Medinstitucionalnim sporazumom z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje⁹ bi morala Komisija ne prej kot šest let po datumu začetka uporabe te uredbe izvesti oceno te uredbe, med drugim na podlagi informacij, zbranih v okviru posebne ureditve za spremljanje, da bi ocenili dejanske učinke te uredbe in potrebo po nadaljnjem ukrepanju. Države članice bi morale za namene spremljanja zbirati statistične informacije o številu osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje, ki so jih izdale.
- (44) Ker ciljev te uredbe, in sicer okrepiti varnost in olajšati uresničevanje pravice do prostega gibanja državljanov Unije in njihovih družinskih članov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov ukrepa lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (45) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (46) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola Irska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (47) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina, vključno s človekovim dostojanstvom, pravico do osebne celovitosti, prepovedjo nečloveškega ali ponižujočega ravnanja, pravico do enakosti pred zakonom in prepovedjo diskriminacije, pravicami otrok, pravicami starejših, spoštovanjem zasebnega in družinskega življenja, pravico do varstva osebnih podatkov, pravico do prostega gibanja ter pravico do učinkovitega pravnega sredstva. Države članice bi morale pri izvajanju te uredbe spoštovati Listino.

---

⁹ UL L 123, 12.5.2016, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

- (48) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal XXXX¹¹ –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Poglavje I

Predmet urejanja, področje uporabe in opredelitev pojmov

Člen 1 *Predmet urejanja*

Ta uredba krepi varnostne standarde, ki se uporabljajo za osebne izkaznice, ki jih države članice izdajo svojim državljanom, in dokumente za prebivanje, ki jih države članice izdajo državljanom Unije in njihovim družinskim članom, ki uresničujejo pravico do prostega gibanja.

Člen 2 *Področje uporabe*

Ta uredba se uporablja za:

- (a) osebne izkaznice, ki jih države članice izdajo svojim državljanom, kakor je določeno v členu 4(3) Direktive 2004/38/ES;
- (b) potrdila o prijavi, ki se v skladu s členom 8 Direktive 2004/38/ES izdajo državljanom Unije, ki v državi članici gostiteljici prebivajo več kot tri mesece, in listine, ki potrjujejo stalno prebivališče in se v skladu s členom 19 Direktive 2004/38/ES na zahtevo izdajo državljanom Unije;
- (c) dovoljenja za prebivanje, ki se v skladu s členom 10 Direktive 2004/38/ES izdajo družinskim članom državljanov Unije, ki niso državljani države članice, in dovoljenja za stalno prebivanje, ki se v skladu s členom 20 Direktive 2004/38/ES izdajo družinskim članom državljanov Unije, ki niso državljani države članice.

Ta uredba se ne uporablja za identifikacijske dokumente, ki se izdajo začasno za obdobje veljavnosti manj kot šest mesecev.

Poglavje II

Nacionalne osebne izkaznice

Člen 3 *Varnostni standardi/oblika/specifikacije*

1. Osebne izkaznice, ki jih izdajo države članice, se izdelajo v formatu ID-1 in vsebujejo strojno berljivo polje. Takšne osebne izkaznice temeljijo na specifikacijah

---

¹⁰ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

¹¹ UL C [...], [...], str. [...].

in minimalnih varnostnih standardih iz dokumenta ICAO 9303 ter izpolnjujejo zahteve iz točk (c), (d), (f) in (g) Priloge k Uredbi (ES) št. 1030/2002, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2017/1954.

2. Podatkovni elementi na osebnih izkaznicah izpolnjujejo specifikacije iz dela 5 dokumenta ICAO 9303.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se številka dokumenta lahko vstavi v polje I, navedba spola osebe pa je neobvezna.

3. Na dokumentu je v uradnem jeziku ali jezikih države članice izdajateljice zapisan naziv dokumenta „osebna izkaznica“ ali druga uveljavljena nacionalna oznaka, izraz „osebna izkaznica“ pa še v vsaj enem drugem uradnem jeziku Unije.
4. Na sprednji strani osebne izkaznice je dvočrkovna koda države članice, ki je izkaznico izdala, natisnjena v negativu v modrem pravokotniku in obkrožena z dvanajstimi rumenimi zvezdami.
5. Osebne izkaznice vključujejo zelo varen pomnilniški medij, ki vsebuje podobo obraza imetnika izkaznice in dva prstna odtisa v interoperabilnih digitalnih oblikah. Države članice za zapis biometričnih identifikatorjev uporabljajo tehnične specifikacije, kakor so določene v Izvedbenem sklepu Komisije C(2018)7767¹², kakor je bil spremenjen z Izvedbenim sklepom C(2021) 3726¹³.
6. Pomnilniški medij ima zadostno zmogljivost in zmožnost za zagotavljanje integritete, avtentičnosti in zaupnosti podatkov. Shranjeni podatki so brezstično dostopni in zavarovani, kakor je določeno v Izvedbenem sklepu C(2018) 7767, kakor je bil spremenjen z Izvedbenim sklepom C(2021) 3726. Države članice si med seboj izmenjajo informacije, ki so potrebne za avtentikacijo pomnilniškega medija ter za dostop do biometričnih podatkov iz odstavka 5 in njihovo preverjanje.
7. Otroci, mlajši od 12 let, so lahko izvzeti iz obveznosti odvzema prstnih odtisov.
Otroci, mlajši od 6 let, so izvzeti iz obveznosti odvzema prstnih odtisov.
Osebe, pri katerih je odvzem prstnih odtisov fizično nemogoč, so izvzete iz obveznosti odvzema prstnih odtisov.
8. Kadar je to potrebno in sorazmerno s ciljem, ki ga je treba doseči, lahko države članice po potrebi vpišejo takšne podrobnosti in zaznamke za rabo na nacionalni ravni, ki so potrebni v skladu z nacionalnim pravom. Učinkovitost minimalnih varnostnih standardov in čezmejna združljivost osebnih izkaznic se zaradi tega ne zmanjšata.
9. Kadar države članice v osebno izkaznico vključijo dvojni vmesnik ali ločen pomnilniški medij, mora biti dodatni pomnilniški medij skladen z ustreznimi standardi ISO in ne sme posegati v pomnilniški medij iz odstavka 5.
10. Kadar države članice v osebnih izkaznicah shranjujejo podatke za e-storitve, kot sta e-uprava in e-poslovanje, morajo biti takšni nacionalni podatki fizično ali smiselno ločeni od biometričnih podatkov iz odstavka 5.

---

¹² Izvedbeni sklep Komisije C(2018) 7767 z dne 30. novembra 2018 o določitvi tehničnih specifikacij za enotno obliko dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav in razveljavitvi Sklepa C(2002) 3069.

¹³ Izvedbeni sklep Komisije C(2021) 3726 z dne 4. junija 2021 o spremembi Priloge III k Izvedbenemu sklepu C(2018) 7767 glede seznama normativnih referenc.

11. Kadar države članice osebnim izkaznicam dodajo dodatne varnostne značilnosti, to ne zmanjša čezmejne združljivosti takšnih osebnih izkaznic in učinkovitosti minimalnih varnostnih standardov.

Člen 4
Obdobje veljavnosti

1. Obdobje veljavnosti osebne izkaznice je najmanj pet let in največ deset let.
2. Države članice lahko z odstopanjem od odstavka 1 določijo obdobje veljavnosti:
  - (a) krajše od petih let za osebne izkaznice, izdane mladoletnikom;
  - (b) v izjemnih primerih krajše od petih let za osebne izkaznice, izdane osebam v posebnih in omejenih okoliščinah in kadar je njihovo obdobje veljavnosti omejeno v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom;
  - (c) daljše od desetih let za osebne izkaznice, izdane osebam, starim 70 let ali več.
3. Države članice izdajo osebno izkaznico, ki velja 12 mesecev ali manj, kadar je začasno fizično nemogoče odvzeti prstni odtis katerega koli prsta vlagatelja.

Člen 5
Postopno opuščanje

1. Osebne izkaznice, ki ne izpolnjujejo zahtev iz člena 3, prenehajo veljati na dan prenehanja njihove veljavnosti ali do 3. avgusta 2031, kar koli nastopi prej.
2. Z odstopanjem od odstavka 1:
  - (a) osebne izkaznice, ki ne izpolnjujejo minimalnih varnostnih standardov iz dela 2 dokumenta ICAO 9303 ali ki ne vključujejo funkcionalnega strojno berljivega polja, opredeljenega v odstavku 3, prenehajo veljati na dan prenehanja njihove veljavnosti ali do 3. avgusta 2026, kar nastopi prej;
  - (b) osebne izkaznice oseb, starih 70 let ali več na 2. avgusta 2021, ki izpolnjujejo minimalne varnostne standarde iz dela 2 dokumenta ICAO 9303 in imajo funkcionalno strojno berljivo polje, kakor je opredeljeno v odstavku 3, prenehajo veljati na dan prenehanja njihove veljavnosti.
3. Funkcionalno strojno berljivo polje za namene odstavka 2 pomeni kar koli od naslednjega:
  - (a) strojno berljivo polje, skladno z dokumentom ICAO 9303;
  - (b) katero koli drugo strojno berljivo polje, za katerega država članica izdajateljica sporoči pravila, ki se zahtevajo za branje in prikazovanje vsebovanih informacij.

Poglavje III

Dokumenti za prebivanje za državljane Unije

Člen 6

Minimalne informacije, ki morajo biti navedene

Na dokumentih za prebivanje, kadar jih države članice izdajo državljanom Unije, se navede vsaj naslednje:

- (a) naziv dokumenta v uradnem jeziku ali jezikih zadevne države članice in vsaj v enem drugem uradnem jeziku Unije;
- (b) jasna navedba, da je dokument izdan državljanu Unije v skladu z Direktivo 2004/38/ES;
- (c) številka dokumenta;
- (d) ime (priimek in ime) imetnika;
- (e) datum rojstva imetnika;
- (f) informacije, ki se vključijo na potrdila o prijavi, in dokumenti, ki potrjujejo stalno prebivališče, izdani v skladu s členoma 8 oziroma 19 Direktive 2004/38/ES;
- (g) organ, ki dokument izda;
- (h) na sprednji strani dokumenta, dvočrkovna oznaka države članice, ki izda dokument, natisnjena v negativu v modrem pravokotniku in obkrožena z dvanajstimi rumenimi zvezdami.

Če država članica določi odvzem prstnih odtisov, se ustrezno uporablja člen 3(7).

Poglavje IV

Dovoljenja za stalno prebivanje za družinske člane, ki niso državljani države članice

Člen 7

Enotna oblika

1. Pri izdaji dovoljenja za prebivanje družinskim članom državljana Unije, ki niso državljani države članice, države članice uporabijo isto obliko, kakor je določena z Uredbo (ES) št. 1030/2002, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2017/1954 in kakor se izvaja z Izvedbenim sklepom C(2018)7767, kakor je bil spremenjen z Izvedbenim sklepom C(2021) 3726.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 je na dovoljenju naveden naziv „Dovoljenje za prebivanje“ ali „Dovoljenje za stalno prebivanje“. Države članice navedejo, da se ti dokumenti izdajo družinskemu članu državljana Unije v skladu z Direktivo 2004/38/ES. Države članice v ta namen uporabijo standardizirano oznako „družinski član EU čl. 10 DIR 2004/38/ES“ oziroma „družinski član EU čl. 20 DIR 2004/38/ES“ v podatkovnem polju [10], kakor je določeno v Prilogi k Uredbi (ES) št. 1030/2002, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2017/1954.
3. Države članice lahko vnesejo podatke za nacionalno uporabo v skladu z nacionalnim pravom. Države članice pri vnašanju in shranjevanju takih podatkov spoštujejo

zahteve, določene v členu 4, drugi odstavek, Uredbe (ES) št. 1030/2002, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2017/1954.

Člen 8

Postopno opuščanje obstoječih dovoljenj za prebivanje

1. Dovoljenja za prebivanje družinskih članov državljana Unije, ki niso državljani države članice, ki ne izpolnjujejo zahtev člena 7, prenehajo veljati na dan prenehanja njihove veljavnosti oziroma do 3. avgusta 2026, kar koli nastopi prej.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 so dovoljenja za prebivanje družinskih članov državljana Unije, ki niso državljani države članice, ki ne izpolnjujejo minimalnih varnostnih standardov, določenih v delu 2 dokumenta ICAO 9303, ali ki ne vključujejo funkcionalnega strojno berljivega polja skladno z delom 3 dokumenta ICAO 9303, neveljavna.

Poglavje V

Skupne določbe

Člen 9

Kontaktne točke

1. Vsaka država članica določi najmanj en osrednji organ kot kontaktno točko za izvajanje te uredbe. Kadar država članica določi več kot en osrednji organ, določi, kateri od teh organov je kontaktna točka za izvajanje te uredbe. Ime tega organa sporoči Komisiji in drugim državam članicam. Če država članica spremeni svoj določeni organ, o tem ustrezno obvesti Komisijo in druge države članice.
2. Države članice zagotovijo, da so kontaktne točke seznanjene z relevantnimi informacijskimi in podpornimi storitvami na ravni Unije, vključno z enotnim digitalnim portalom, določenim v Uredbi (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴, in da lahko z njimi sodelujejo.

Člen 10

Zbiranje biometričnih identifikatorjev

1. Biometrične identifikatorje zbira le usposobljeno in ustrezno pooblaščen osebje, ki ga imenujejo organi, pristojni za izdajanje osebnih izkaznic ali dovoljenj za prebivanje, za namen njihove vključitve v zelo varen pomnilniški medij iz člena 3(5) za osebne izkaznice in iz člena 7(1) za dovoljenja za prebivanje. Z odstopanjem od prvega stavka prstne odtise zbira le usposobljeno in ustrezno pooblaščen osebje teh organov, razen v primeru vlog, ki se oddajo pri diplomatskih in konzularnih organih države članice.

Da se zagotovi skladnost biometričnih identifikatorjev z identiteto vlagatelja, se vlagatelj tekom postopka izdaje za posamezno vlogo vsaj enkrat osebno zglaš.

---

¹⁴ Uredba (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. oktobra 2018 o vzpostavitvi enotnega digitalnega vstopnega mesta za zagotavljanje dostopa do informacij, do postopkov ter do storitev za pomoč in reševanje težav ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 (UL L 295, 21.11.2018, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1724/oj>).

2. Države članice zagotovijo, da so vzpostavljeni ustrezni in učinkoviti postopki za zbiranje biometričnih identifikatorjev, ki so skladni s pravicami in načeli iz Listine, Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah.

V primeru težav pri zbiranju biometričnih identifikatorjev države članice zagotovijo, da so vzpostavljeni ustrezni postopki za zagotavljanje dostojanstva zadevnih oseb.

3. Kadar se biometrični identifikatorji ne zahtevajo za namen obdelave v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, se za namene personalizacije osebnih izkaznic ali dokumentov za prebivanje shranjujejo zelo varno in le do prevzema dokumenta, vsekakor pa največ 90 dni od datuma izdaje dokumenta. Biometrični identifikatorji se po preteku tega obdobja takoj izbrišejo ali uničijo.

Člen 11

Varstvo osebnih podatkov in odgovornost

1. Brez poseganja v Uredbo (EU) 2016/679 države članice zagotovijo varnost, integriteto, avtentičnost in zaupnost podatkov, ki so bili zbrani in shranjeni za namen te uredbe.
2. Za namen te uredbe se organi, pristojni za izdajo osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje, štejejo za upravljavca iz člena 4(7) Uredbe (EU) 2016/679 in so odgovorni za obdelavo osebnih podatkov.
3. Države članice zagotovijo, da lahko nadzorni organi v celoti izvršujejo svoje naloge iz Uredbe (EU) 2016/679, vključno s tem, da imajo dostop do vseh osebnih podatkov in potrebnih informacij ter do vseh prostorov ali opreme pristojnih organov za obdelavo podatkov.
4. Sodelovanje z zunanjimi ponudniki storitev ne izključuje morebitne odgovornosti države članice na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava za kršitve obveznosti v zvezi z osebnimi podatki.
5. Informacije v strojno berljivi obliki se v osebno izkaznico ali dokument za prebivanje vključijo samo v skladu s to uredbo in nacionalnim pravom države članice izdajateljice.
6. Biometrični podatki, shranjeni v pomnilniškem mediju osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje, se uporabljajo samo v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, in sicer za namen preverjanja:
  - (a) pristnosti osebne izkaznice ali dokumenta za prebivanje;
  - (b) identitete imetnika s pomočjo neposredno dostopnih primerljivih značilnosti, kadar zakon zahteva predložitev osebne izkaznice ali dokumenta za prebivanje.

Do dveh prstnih odtisov, shranjenih v pomnilniškem mediju, ima dostop samo ustrezno pooblaščen osebje pristojnih nacionalnih organov in agencij Unije.

Člen 12

Spremljanje

1. Komisija do [eno leto po začetku veljavnosti te uredbe] vzpostavi podroben program za spremljanje izložkov, rezultatov in učinkov te uredbe, vključno z njenim učinkom na temeljne pravice.

2. V programu spremljanja se določijo načini in časovni intervali za zbiranje podatkov in drugih potrebnih dokazov. Opredelijo se ukrepi, ki jih sprejmejo Komisija in države članice za zbiranje in analizo podatkov ter drugih dokazov.
3. Države članice Komisiji predložijo podatke in druge dokaze, potrebne za takšno spremljanje.

Člen 13 *Ocenjevanje*

1. Komisija ne prej kot *[šest let po začetku veljavnosti te uredbe]* izvede oceno te uredbe ter Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o glavnih ugotovitvah. V poročilu se posebna pozornost nameni:
  - (a) učinku te uredbe na temeljne pravice;
  - (b) mobilnosti državljanov Unije;
  - (c) učinkovitosti biometričnega preverjanja pri zagotavljanju varnosti potnih listin;
  - (d) morebitni nadaljnji vizualni uskladitvi osebnih izkaznic.
2. Države članice in ustrezne agencije Unije Komisiji pošljejo potrebne informacije za pripravo teh poročil.

Člen 14 *Dodatne tehnične specifikacije*

1. Da se po potrebi zagotovi, da osebne izkaznice in dokumenti za prebivanje iz člena 2, točki (a) in (c), izpolnjujejo prihodnje minimalne varnostne standarde, Komisija z izvedbenimi akti določi dodatne tehnične specifikacije v zvezi z:
  - (a) dodatnimi varnostnimi značilnostmi in zahtevami, vključno z višjimi standardi zaščite pred prenarejanjem in ponarejanjem;
  - (b) tehničnimi specifikacijami za pomnilniški medij za biometrične značilnosti iz člena 3(5) in njihovo varnost, vključno s preprečevanjem nepooblaščenega dostopa in poenostavljenim preverjanjem veljavnosti;
  - (c) zahtevami glede kakovosti in skupnimi tehničnimi standardi za podobo obraza in prstne odtise.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(2).

2. V skladu s postopkom iz člena 15(2) se lahko sprejme odločitev, da so specifikacije iz tega člena tajne in se ne smejo objaviti. V tem primeru so dostopne samo organom, ki jih države članice imenujejo kot odgovorne za tiskanje, in osebam, ki jih za to ustrezno pooblasti država članica ali Komisija.
3. Država članica določi en organ, ki je odgovoren za tiskanje osebnih izkaznic, in en organ, ki je odgovoren za tiskanje dovoljenj za prebivanje družinskih članov državljanov Unije, ter imena teh organov sporoči Komisiji in drugim državam članicam. Države članice imajo pravico, da spremenijo takšne določene organe, o čemer ustrezno obvestijo Komisijo in druge države članice.

Države članice se lahko odločijo, da določijo en sam organ, ki je odgovoren za tiskanje tako osebnih izkaznic kot dovoljenj za prebivanje družinskih članov

državljanov Unije, ter sporočijo ime tega organa Komisiji in drugim državam članicam.

Dve ali več držav članic se lahko tudi odloči, da za te namene določijo en sam organ, in o tem ustrezno obvestijo Komisijo in druge države članice.

Člen 15

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 6 Uredbe (ES) št. 1683/95. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011. Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi člen 5(4), tretji pododstavek, Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 16

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

*Za Svet
predsednik*